

Suomen Asehistoriallinen Seura ry
Tampere
 A Member of the Federation of European
 Societies of Arms Collectors

LAUSUNTO
 1.10.2012

Peräpohjolan poliisilaitos
 Apulaispoliisipäällikkö Esko Rasi
 esko.rasi@poliisi.fi

Asia ASELUPAKÄYTÄNTÖJEN YHTENÄISTÄMISOHJETTA KOSKEVA LAUSUNTOPYYNTÖ

Suomen Asehistoriallinen Seura ry kiittää mahdollisuudesta antaa lausuntonsa Sisäasiainministeriön luonnoksesta

1. LAUSUNTO

Periaatteessa se, että ampuma-aselupakäytäntöjä pyritään yhtenäistämään, on hyvä asia. Yhdistyksellemme on jo usean vuoden ajan tullut kyselyjä ja selvitys- sekä avunpyyntöjä eri puolilta Suomea lupa-asioissa. Selvä havainto on, että käytännöt vaihtelevat eri poliisilaitosten välillä. Nyt esitetty luonnos on kuitenkin aivan liian laaja ja vaikeaselkoinen sekä puuttuu pieniin yksityiskohtiin, joilla ei ole merkitystä aseturvallisuuden kannalta. Esimerkkeinä on käytetty jopa osittain asiayhteyksistä erotettuja eri oikeusasteiden päätöksiä, mikä saattaa vain haitata ja aiheuttaa sekaannusta lupapäätöksiä tehtäessä. Kaikki esimerkit ovat alempien oikeusasteiden päätöksiä, joilla ei ole lainvoimaa. Lisäksi päätökset tulisi valita tasapuolisesti niin, että myös luvanhaltijalle positiivisia päätöksiä olisi samassa suhteessa kuin kielteisiä. Tämäkin osoittaisi päätösten vaihtelun ja linjaukset.

Esitämme, että kyseistä ohjetta ei anneta ollenkaan, vaan poliisilaitosten lupapäätöksien tulee perustua voimassa olevaan lakiin ja sen esitöihin (hallituksen esitykseen).

2. MUITA HAVAINTOJA

"Toisen vahingoittamiseen soveltuvan esineen tai aineen hallussapito" mainitaan aseluvan peruuttamisen perusteena ilman muualla esiintyvää mainintaa "mutta arvioinnissa on kuitenkin huomioitava tekojen laatu, niihin vaikuttaneet tekijät ja toistuvuus". Yksisilmäisesti tulkiten Leathermanin hallussapidosta voisi järjestyslain nojalla seurata tuomio (sakko) ja edelleen aselupien peruuttaminen. Näin ei voi olla, mutta ohjeen mukaan on.

"Muu ampuma-ase" -tyypin ampuma-aseen normaalia lyhyempi piippu mm. heikentää aseiden tarkkuusominaisuuksia verrattuna pitempipiippuiseen aseeseen." on teknisesti virheellinen väittäjä. Aseen piipun pituudella on sen teknisen tarkkuuden kannalta ratkaiseva merkitys vain ääritapauksissa.

Luonnoksen viimeisellä sivulla väitetään: "Paikallispoliisi voi myöntää **vain** hallussapitoluvan erityisen vaaralliseen ampuma-aseen hallussapitoon Poliisihallituksen myöntämän hankkimis- tai yksityisen valmistamis- taikka muuntamisluvan nojalla." Tämä ei pidä paikkaansa. Lain mukaan mm. suostumuksen, yksityisen ennakkosuostumuksen ja siirtoluvan myös eräaseisiin myöntää paikallispoliisi.

Aselupakäytäntöjen yhtenäistämiseksi on varmasti kuitenkin Suomessa tarvetta ja onkin positiivista, että tähän työhön on lähdetty. Nyt esitetty luonnos sisältää kuitenkin niin paljon epäselvyyksiä ja osoituksia aseharrastuksen koko kirjon tuntemuksen puutetta, että sitä tulee kehittää merkittävästi. Luonnos on ilmeisesti tehty pitkälti virkamiestyönä kuulematta eri asiantuntijatahoja ja ampuma-aseiden harrastajia.

Suomen Asehistoriallinen Seura ry esittää, että mikäli ohje kuitenkin halutaan tehdä, se työstettäisiin ampuma-aselautakunnassa käyttäen lain suomaa mahdollisuutta koota eri alojen asiantuntijoita lautakunnan tueksi. Lisäksi esitämme enemmän panostusta henkilökunnan koulutukseen ampuma-aselain tulkinnassa.

Toivomme, että havainnoistamme on hyötyä, ja että ne todella otetaan huomioon ohjetta laadittaessa. Annamme mielellämme myös lisätietoja sekä perusteluja esittämiimme näkökohtiin.

Suomen Asehistoriallinen Seura ry
Aselakitoimikunta

Jari Mäkinen

Heikki Pohjolainen

Kalle Seppälä

Jussi Peltola